

U s n e s e n í

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Karlem Kosteckým v právní věci žalobců: **A) Ing. L.P.**, bytem ■■■ a **B) V.K.**, bytem ■■■, proti žalovaným: **a) Městskému úřadu Česká Lípa**, se sídlem nám T.G. Masaryka č.1, Česká Lípa a **b) Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu č.642/2a, Liberec 2, o žalobě proti **1) rozhodnutí Městského úřadu Česká Lípa čj. 1042/2011-Ra ze dne 1. 12. 2011** a **2) sdělení Krajského úřadu Libereckého kraje čj. SO/P/46/2012/Va/01 PŘ-PŘEZK-2 a SO/P/46/2012/Va/01 USN-PŘEK-2, ze dne 28. 2. 2012,**

t a k t o :

- I. Žalobkyně Ing. L.P. se o s v o b o z u j e od soudních poplatků.**
- II. Žaloba Ing. L.P. proti rozhodnutí Městského úřadu Česká Lípa čj. 1049/2011/Ra ze dne 1. 12. 2011 se o d m í t á .**
- III. Žaloba Ing. L.P. proti sdělení Krajského úřadu Libereckého kraje čj. SO/P/46/2012/Va/01 PŘ-PŘEZK-2 a SO/P/46/2012/Va/01 USN-PŘEK-2 ze dne 28. 2. 2012 se o d m í t á .**
- IV. Žaloba V.K. proti rozhodnutí Městského úřadu Česká Lípa čj. 1049/2011/Ra ze dne 1. 12. 2011 a proti sdělení Krajského úřadu Libereckého kraje čj. SO/P/46/2012/Va/01 PŘ-PŘEZK-2 a SO/P/46/2012/Va/01 USN-PŘEK-2 ze dne 28. 2. 2012 se o d m í t á .**
- V. Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Oba žalobci napadli společným podáním ze dne 20.3.2012 ve výroku usnesení citované rozhodnutí a sdělení a dále i rozhodnutí Městského úřadu Česká Lípa ze dne 16.1.2012 čj. MUCL/2446/2012.

Soud ve smyslu § 75 z.č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s.ř.s.) zaujal k odůvodněnosti podání obou žalobců následující závěry.

Rozhodnutí Městského úřadu Česká Lípa ze dne 1. 12. 2011 je příkazem ve smyslu § 87 z.č. 200/1990 Sb., proti kterému má obviněný z přestupku (zde žalobkyně Ing. P.) právo podat v zákonné lhůtě po jeho doručení odpor, který je řádným opravným prostředkem. Včas podaným odporem se příkaz ruší a správní orgán pokračuje v řízení o přestupku. O tom byla obviněná z přestupku řádně rozhodnutím poučena.

Podle § 68, písm. a) s.ř.s. je žaloba nepřipustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, kterým je v daném případě z.č. 200/1990 Sb. (§ 87 odst. 4).

Jak bylo z obsahu správního spisu zjištěno, městský úřad doručoval zmíněný příkaz na známou adresu žalobkyně, kterou sama sdělovala, zásilka ji byla uložena na poště dnem 5.12.2011 a současně byla adresátka informována o uložení zásilky. Na zmíněné sdělení žalobkyně nereagovala, a proto platí, že ji byla zásilka v souladu s ust. § 24 odst. 1) z.č. 500/2004 Sb., účinného v době doručování, doručena (fikcí) dne 15.12.2011. Proto odpor, označený žalobkyní dnem 10.1.2012 a podaný k poštovní přepravě až dne 11.1.2012, byl podán zjevně opožděně. V dané souvislosti platí, a tyto skutečnosti jsou obsahem správního spisu, že žalobkyně nereagovala na výzvu k vyzvednutí zásilky, což odůvodňuje tím, že měla jen náhradní doklad a nikoli občanský průkaz. Sama tato okolnost, pokud by byla pravdivá, ji nebránila v tom, aby poštu navštívila i s tímto dokladem, když navíc se mohla prokázat např. cestovním pasem, řidičským průkazem apod. To ovšem řečeno obecně, neboť informace podané žalobkyní správnímu orgánu jsou nepravdivé. Je totiž ověřeno, že 1) platnost jejího občanského průkazu končila již 8.11.2011, měla dost času zažádat o nový, 2) o nový zažádala až dne 14.12.2011, tedy až řadu dní po dni uložení zásilky, do tohoto data měla občanský průkaz u sebe. Je zřejmé, že pokud žalobkyně nevyužila podání odporu jako řádného opravného prostředku v zákonné lhůtě, pak se tak stalo výhradně jejím zaviněním, neboť ji nic nebránilo v tom, aby si zásilku řádně vyzvedla a odpor ve lhůtě podala. Soudu proto nezbylo, než konstatovat, že žalobkyně nevyčerpala řádné opravné prostředky podle § 5 s.ř.s. s přihlédnutím k § 68, písm. a) téhož zákona, a to jen svým vlastním přičiněním, a proto soud žalobu odmítl podle § 46, odst. 1, písm. d) s.ř.s., aniž se mohl příkazem ze dne 1.12.2011 zabývat věcně. Pro úplnost budiž řečeno, že účinky řádného doručení příkazu ze dne 1.12.2011 nastaly dne 15.12.2011, a proto dvouměsíční lhůta k podání žaloby (§ 72 odst. 1 s.ř.s.) skončila již před podáním žaloby dne 21.3.2012.

Zmiňuje-li žalobkyně v dané souvislosti i rozhodnutí městského úřadu z 16.1.2012 (čj. MUCL/2446/2012), kterým nebylo prominuto zmeškání lhůty k podání odporu, pak soud nemohl toto rozhodnutí přezkoumávat samostatně, ale jen v rámci žaloby proti příkazu ze dne 1.12.2011. Jedná se o procesní rozhodnutí, které jen upravuje další postup ve věci. Správní orgán řádně a s odkazem na podklady, zmíněné již v předchozím odstavci, odůvodnil, proč musel žádost o prominutí lhůty zamítnout, a tudíž proč nemohl být příkaz zrušen a ve věci přestupku nemohlo řízení pokračovat.

V další části žaloby napadá žalobkyně sdělení krajského úřadu z 28.2.2012 o odložení podnětu k přezkoumání rozhodnutí z 1.12.2011 a z 16.1.2012 v řízení podle § 94 a násl. z.č. 500/2004 Sb. Jedná se o pouhé sdělení správního orgánu o odložení podnětu, neboť krajský úřad neshledal porušení zákona. Sdělení není rozhodnutím podle § 65 s.ř.s., kterým by byla zakládána, měněna, rušena nebo závazně určována práva a povinnosti osoby, a proto je takové sdělení vyloučeno ze soudního přezkumu podle § 70, písm. a) s.ř.s. Soudu proto nezbylo, než žalobu i v této části odmítnout podle § 46, písm. d) s.ř.s.

Vytýká-li žalobkyně v jiné části žaloby, že správní orgány nereagovaly na její podání (oznámení) ohledně přestupků podle § 47 a 49 z.č. 200/1990 Sb., pak jak z obsahu správního spisu vyplývá, týká se tento podnět události ze dne 20. 11. 2011, která byla předmětem

rozhodování příkazem ze dne 1. 12. 2011. Obsahově se tento podnět týká obhajoby obviněné z přestupku, kterou ale mohla uplatnit, pokud by řádně a včas podala odpor a skutek tak mohl být projednán před správním orgánem. Byla to jen žalobkyně, které se svým přičiněním této možnosti (obhajoby) zbavila, a proto se nemůže jednat o nečinnost správního orgánu. Sama správnímu orgánu neumožnila, aby se touto její obhajobou vůbec mohl zabývat.

Žalobkyně Ing. P. soudu doložila, že je bez stálého příjmu, je povinna plnit své smluvní povinnosti související s bydlením a živobytím. Splnila tak podmínky ust. § 138 o.s.ř., a proto soud rozhodl, že se žalobkyně od soudních poplatků osvobozuje.

Podle § 65 s.ř.s. je legitimován k podání žaloby ve správním soudnictví jen ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na **svých** veřejných subjektivních právech. Jak z výše uvedeného vyplývá, předmětem jednání je řízení o přestupku, ve kterém obviněným z přestupku byla jen Ing. P. avšak nikoli V. K. Rozhodnutími v řízení o přestupku mohla být dotčena na svých právech jen Ing. P., okruhu práv a oprávněných zájmů V. K. se toto řízení zjevně netýkalo. Proto není ani legitimován k podání žaloby v předmětné věci. Soudu proto nezbylo, než žalobu V. K. ve věci týkající se přestupku odmítnout podle § 46 odst. 1, písm. c) s.ř.s., protože V. K. je k podání žaloby osobou zjevně neoprávněnou.

Žaloba byla odmítnuta, a proto podle § 60 odst. 3) s.ř.s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 12. prosince 2013

Mgr. Karel Kostelecký,
samosoudce